

D. Tóth Kriszta - Igen és nem

2014 február 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Patakokban folyt a hátamon a víz. Fészkel?dni kezdtem a széken, finoman, alig láthatóan, nehogy bármit észrevegyenek bel?le. Kihúztam kicsit magam, összébb toltam a lapockáimat.

Éreztem, ahogy a megfeszült hátizmaim között futó árokban elindult lefelé egy csepp verejték. Leveg?m már szinte egyáltalán nem volt, pedig kapkodtam, ahogy csak engedte a szöveg. És minden pillantás után lila karikák

táncoltak a szemem el?tt. Közben kitágult orrcimpával daráltam a mondatokat egymás után, hangsúlyokról, értelemr?l, tartalomról fogalmam sem volt. Az életemért küzdöttem. Él? adásban.

Végül az adásrendez? észrevette, hogy nem vagyok rendben. Halkan dörmögte, az apró fülhallgatón keresztül: „Rosszul vagy? Lekeverjelek?” Csak egy biccentésre futotta a mondat végén. És egy halkán, valaki egészen más hangján elrebegett „Viszontlátásra.” Utána már ment is a végef?cim. A kollégáim szinte azonnal ott voltak. Kiemeltek a székemb?l, vizet hoztak, leveg?re vittek, lefektettek. Aznap este korábban ért véget a híradó.

Az én életemben pedig elkezd?dött valami.

A következ? hetekben alapos, mindenre terjed? kivizsgálás következett. És a végén az ítélet: makkegészséges vagyok. Már, ami a szerveimet illeti. Nem volt mese, eljött az id?, hogy szembenézzek azzal, ami a szerveimen túl van. Az olyannagyonfontos tévés munkákkal, nyilvános kötelezettségvállalásokkal, a könyvekkel meg a vidéki könyves meghívásokkal, a mindenféle karitatív szorgalmi feladatokkal, az (akkor még) óvodai anyukaként tett plusz tennivalókkal, a családi „mindenkinemindigsegítek” jókisánysággal... Fellapoztam magamat, és az oldalakon találtam mindenféle karaktert. Csak épp azt nem, amit kerestem: saját magamat.

Pedig ott álltam a szemem el?tt. Az úgynevezett modern, sokoldalú, vagány, er?s n?k legnagyobb közhelyének kell?s közepén. Én voltam az a sokakat jogosan irritáló csaj, aki mindig mindent id?re megcsinál. Aki mindig mindenkinek megfelel. Aki el?tt látszólag nincs lehetetlen. Aki helytáll itt, meg ott, meg amott. Aki jön, megy, intéz, szervez, készít, díszít, simít, puhít, takar, vigasztal, bátorít. Aki nem mond nemet. Nem. Mond. Nemet. Semmire.

És akinek a listáján az utolsó helyen, na, ki áll? Hát saját maga. Naná.

Szerencsés ember vagyok, mert a szervezetem „csak” egy (na jó, két-három) pánikrohammal jelezte, hogy baj van. Nem növesztett bennem rosszindulatú daganatot. Nem történt semmi visszafordíthatatlan. A jelzés azonban így is egyértelmű volt. És nagyon ijesztő.

A gyógyulás lassan megy. Megy, mert még most sincs vége. A nap sokszor túl rövid. A lista túl hosszú. A lemondás túl nehéz. De az öt évvel ezelőtti híradós-lekeverés jelenethez képest ma egy ülő Buddha vagyok. Még mindig nehezemre esik nemet mondani, de már egészen jól megy. Nagy levegőt kell vennem hozzá, és vállalnom annak lehetőségét, hogy néhány percre valaki, vagy valakik nehezteljenek majd rám. Vagy, ami még rosszabb, csalódnak bennem. Át kellett írnom a sorrendet. Elengedni vágyakat. A saját hajamnál fogva kirángatni magam helyzetekből, amelyek nem visznek előre. Mit előre... sehová nem visznek.

Van, amiből kevesebb lett. Alkalmi ismerősök. Pénzből. Csillagászból. Hangzatos titulusból. Engem fontos embernek tartó illetékesek. Viszont cserébe olyan mérhetetlen luxusdolgokra marad időm, mint például a sport és a tánc. A nyelvtanulás. Az írás, minden mennyiségben. A lélekbalzsamozás, amit úgy hívnak: UNICEF. És még tovább: a nagy, délutáni, világmegváltó dumálás a lányommal. A közös házfeladat-készítés. Nevetés vacsorák hármában. Hétvégi kártyapartik. Mezőn köszölés a kutyával...

És a legeslegjobb az egészben? Hogy, képzeljétek, a nemektől az ég a helyén maradt. Egyáltalán nem szakadt rám. Valószínűleg a szükséges igenek tartják. Jó erőtlen.

D. Tóth Kriszta - shopline.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló